

[Thor Pedersen]

muner og amter stadig flere ressourcer. Man er meget opmærksom på ønsket om at forbedre de handicappedes vilkår, og man gør det. Man gør det måske ikke i den takt, som alle kunne ønske, men man er på rette vej, man er i gang.

Og så må det ikke herfra kritiseres, at der er forskel på de tilbud, som kommunerne giver, for det er måske i virkeligheden styrken ved, at det er udlagt fra folketinget til primærkommunen i første omgang, og måske sekundært til amtet, at det er det nære miljø, det er de nære myndigheder, der har ansvaret, nemlig de myndigheder, der er tættest på brugeren.

Se, hvis det var herindefra, der skulle lovgives om hvert enkelt område, så havde man sikkert ikke nogen Århusordning, så havde man ikke forskellige forsøg i gang, for sandheden er, at hver kommune arbejder med det, de synes er til fordel for deres handicappede. Det giver mangfoldigheden, men det betyder også, at gode resultater i én kommune smitter til andre kommuner; det bliver sædvanen, det er det, man så vil arbejde imod. Så egentlig er det en glæde, at der er variationer, at man undersøger, hvordan det egentlig er man hjælper flest muligt. Så der er herfra grund til at takke amter og kommuner.

Jeg vil i øvrigt sige til de handicappedes organisationer: tag dog og læg pres i hvert tilfælde på primærkommunerne med hensyn til, at man nedsætter et handicapudvalg under socialudvalget, så man har et formelt forum, hvor handicappede kan mødes løbende hver måned med de lokale politikere og fortælle om de problemer, der er. Det har man set de gode resultater af, når det gælder integrerede daginstitutioner, når det gælder daghjem osv. Der er alle muligheder, det er blot at komme i gang.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Det var dog en utrolig demagogisk tale! Nu får hr. Thor Pedersen det bestemt til at se ud, som om det er ham og hans parti, der står bag ved udlægningen. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at hver eneste ting, som hr. Thor Pedersen har nævnt, hver eneste fordel, hver eneste idé med at lægge tingene ud til amter og kommuner og i øvrigt overbevisnin-

gen om, at amter og kommuner kan klare disse opgaver og er i stand til det og gerne vil, er noget, som i hvert fald det socialdemokratiske parti har stået bag ved, og det var jo også under vores regeringstid, at selve udlægningen foregik.

Men det, det drejer sig om nu, er, at de indgreb, som hr. Thor Pedersens eget parti har gjort over for kommunerne, ikke sætter dem i stand til økonomisk at løse opgaverne, og det bliver endnu værre næste år. Vi har da i hvert fald – bare for at tage et eksempel – set, at Nordjyllands amtskommune må aflyse byggeriet af nogle meget nødvendige institutioner, for hvis de ikke gør det, skal de betale, jeg ved ikke, om man må sige »Brittamoms« fra talerstolen, men i hvert fald betale en eller anden afgift af deres handicapinstitutioner, og derfor må de lade være med at bygge dem.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg synes, det var spændende at høre hr. Thor Pedersen sige, at hvis ikke det var for det kommunale selvstyre, så havde man nok ikke haft Århusordningen; den ville folketinget formentlig ikke have indført. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Thor Pedersen: hvem ville dog sætte sig imod det? Ville hr. Thor Pedersen, eller hvem var det, der ikke ville være med til at indføre en Århusordning, hvis det var folketinget, der skulle beslutte det? Det synes jeg ville være meget interessant at få at vide.

Så vil jeg godt tilføje den oplysning til hr. Thor Pedersen, at det jo faktisk slet ikke er Århus kommune, der har besluttet Århusordningen. Det er såmænd nogle unge handicappede, der i strid med, hvad de fik at vide om, hvorvidt de måtte flytte ud fra institutionen eller ej, gjorde det alligevel, og da de så sad ude i deres hjem uden for institutionerne, så ringede de og sagde: her er vi, nu skal vi have noget hjælp. Og så var der jo ingen vej udenom. Så æren bør i høj grad gives til dem, som den tilkommer. Senere har Århus kommune så officielt besluttet den; det synes jeg er en god ting.

Men jeg synes, at Århusordningen giver anledning til det principielle spørgsmål, at nok er der på den ene side en mangfoldighed af ordninger de enkelte kommuner imellem,